

Banffelighed ved en saadan Skat retfærdigt at haandhæve den indenfor selve den ene Landsdeels Grændser, fordi de communale og locale Bestyrelser snarere vilde begunstige Skatteyderne end vise Strengthed imod dem; det vilde endnu være værre med Hensyn til de forskjellige Landsdele. Det er derfor ikke henstigtsmæssigt forud at fatte nogen Beslutning om, at de nye Skatter, der kunne behøves, skulle være fælles. Tolden har en ganske anden Natur; det er en Skat, som ikke bæres af den, der erlægger den, den falder ikke paa det Sted, hvor den udredes, men det er den, som i sin Tid forbruger Varen, der bærer denne Skat. Naar der nu skal være frit Samkvem mellem de forskjellige Statsdele, naar der ikke skal være Told paa Forsælen af Varer fra et Sted til et andet, men Tolden kun skal erlægges ved den første Indførsel, saa er det aldeles nødvendigt, at Skatten maa være lige, og at den maa flyde ind i den fælles Kasse. Det er en Folge af, at Tolden indflyder i en fælles Kasse, at ogsaa Brændeviinskatten er bleven fælles; thi det frie Samkvem medfører, at Brændevinen kan føres fra det ene Sted til det andet, og det vilde paa ingen Maade kunne bestaae med en Forskiel i Beskatningen. Brændeviinskatten hviler ikke som en Byrde paa de Steder, hvor Brændevinen bliver produceret. Den bæres af dem, som drikke Brændevinen. Her er ogsaa blevet talt om, hvorvidt Rangsstaten skulde være fælles. Det er ikke nogen betydelig Gjenstand; men det har sin særlige Grund deri, at Mange betale Skatten her paa Stedet, fordi de her opholde sig i Fællesstatens eller de øvrige Statsdeles Tjeneste. Der er atter talt idag om, at Indretningen af det Geheimestatsraad medførte, at der var Ministre deri, der toge Deel i eller havde Indflydelse paa de danske Sagers Anliggender, uden at være ansvarlige for den danske Rigsdag.

Det forholder sig ikke saa. De have blot en raadgivende Stemme, og, hvad Ansvar for enhver Beslutning, der tages med Hensyn til Danmark, angaaer, da hviler dette ene og alene paa de vedkommende danske Ministre uden at vedkomme Hertugdømmernes Ministre, Som tidligere sagt, vil jeg ikke i dette Døgn bli indekladt mig paa de flere Bemærkninger, som de holdte Foredrag kunde give Anledning til. Jeg troer ikke, at det vil føre til Noget, at man inden Afstemningen over denne § 15, som nu er under Omhandling, indlader sig vidtløftigere paa Enkeltheberne; thi denne Paragraph vil visstelig i flere Henseender behøve en Ombannelse til 3die Behandling, især hvis den skulde vedtages enten i Overensstemmelse med Fleertallets Forslag eller efter de Vædringer, som ere fremkomne fra Andre, og derefter vil der vel blive Leilighed til at bringe de Undersøgelser nærmere paa Dmtale, hvori man nu allerede er gaaet meget vidt under den nærværende Behandling.

Formanden: Der er forlangt Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Alberti, Frølund, Johansen, Drøstøff, Hafs, Thomsen, Schroll, Jungeren, S. Jensen, Zahle, Clausager, Gram, Jochumsen, Lychegaard, J. Petersen, Rjong og Fischer.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges Afslutning med 45 Stemmer mod 9.

Formanden: Forinden vi gaae til Afstemning, skal jeg bemærke, at der over Vædringsforslagene under Nr. 13, 16 og 18 er forlangt Afstemning ved Navneopraab af følgende Medlemmer: L. Scholer, J. A. Hansen, Tronier, Frølund, Johansen, Westergaard, Brockdorf, Jochumsen, Rugaard, P. Olsen, L. Hansen, Møllen, G. Winther, Clausager og N. Andersen.